

національностей) і міжконфесійних відносин, енергійніше проводити реформування національного законодавства з урахуванням вимог міжнародного права [3, С. 32].

В даний час Україна продовжує перебувати в економічній та політичній кризах, які пов'язані, в тому числі, з низьким рівнем правосвідомості. Водночас, побудова правової держави передбачає, навпаки, наявність високого рівня правосвідомості населення. Тому основною передумовою для належної реалізації є саме високий рівень правосвідомості і громадян, і представників державної влади.

Список використаної літератури:

1. Арато А. Концепция гражданского общества: восхождение, упадок и воссоздание, и направления для дальнейших исследований // Полис. – 1995. – № 3 – С. 15-20.
2. Бандурка О. Крок до правової держави // Право України. – 1991р. – № 3 – С. 11-13.
3. Васюкович Й. Проблеми й перспективи становлення і розвитку правової держави в Україні.// Право України. – 2000 р. – № 1 – С. 32-35.

ПРОБЛЕМИ ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ І ПРАВОТВОРЕННЯ НА РІЗНИХ ІСТОРИЧНИХ ЕТАПАХ В УКРАЇНІ

Клименко Д.К., студент навчально-наукового інституту заочного навчання Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: д.ю.н., професор, професор кафедри загальноправових дисциплін ННІПІ НАВС Камінська Н.В.

Європейська інтеграція – це цивілізаційний вибір українців. У той час як світова спільнота відшукувала чітку систему правосуддя, «судоустрій в Україні-Русі розбудовувався на демократичних засадах рівності й загальності, наші предки залишили далеко позаду такі держави як Візантія, Польща, Німеччина та інші» [6, с. 178-185].

Така модель не знала смертних кар, а тому мала на меті не лише виправити, а й запобігти. Тут вирішальну роль зіграло християнство, що проливало світло на формування моральних цінностей. Князь Володимир повчав, щоб не дозволяти, аби сильний нищив слабого, вищі класи не добивалися для себе ніяких правом гарантованих привілеїв: злочинець будь-якого соціального стану підлягав тим карам, що і боярин, горожанин, смерд.

Однак, протягом тисячоліття ситуація змінилася. Останні події в країні продемонстрували вже давно існуючу правову прірву, що постала глухою стіною між державою та суспільством. Робота системних органів прокуратури та правосуддя стала схожою на «коня», що ось-ось впаде так і не доставшись переправи.[5] Закони знівелювалися, орієнтири втрачені. Безпечне життя українців, що демонстрували нескорений високо моральний дух поглинув «хаос». «Правда – у кожного своя ...» і цього не можна не помічати [7].

У якості прикладу наведемо надзвичайно велику кількість скарг до Європейського суду з прав людини, що демонструють катастрофічно низьку повагу до прав людини та її свобод. До цього можна додати суттєве обмеження повноважень Верховного Суду України, відсутність відомчих інституцій та наказів, що регламентували би порядок застосування [5. с. 14].

Очевидно, що саме європейські стандарти, що включають відповідні принципи і норми, здатні змінити ситуацію, а також визначити зміст та загальний вектор держави. Відтак, стати головним орієнтиром в повсякденному житті кожного громадянина, що прагне справедливого правосуддя.

Хоча після подій на Майдані, конституційна реформа дещо еволюціонувала, однак вона і досі залишається не цілком визначеною і завершеною, тому вимагає архітектурних рішень, що стосуються посилення незалежності судів та заміни процедури формування самого суддівського корпусу [2]. Недарма, в більшості розвинутих держав світу існує норма, яка передбачає звільнення судді лише за рішенням суду, а не суб'єктом, який його призначив [8, с. 48]. Не менш актуальним є й питання удосконалення діючих законів, які б визначали правовий статус не лише українців, а й іноземців (Закон України «Про громадянство України», Закон України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства»). Не стоїть осторонь і питання щодо вищих ешелонів державної влади, де мова йде «Про Центральну виборчу комісію», прийняття нових актів (Закону України «Про правовий статус Президента України», Виборчий кодекс України). Перегляду та значних змін підлягають акти, спрямовані на врегулювання конституційних правових відносин та розділи, де йдеться про національні меншини, політичну, ідеологічну, відтак, соціально-економічну різноманітність [4].

Тож, повертаючи собі право європейської держави, Україна повинна провести низку глобальних реформ, що стосуються подолання корупції й бюрократизму задля досягнення належного життєвого рівня мільйонів співгромадян, що прагнуть західного вектора розвитку.

Одним словом, повне перезавантаження (люстрація) на всіх рівнях, яку продемонструвала низка пострадянських країн. Як результат, нова управлінська система з її чітким розподілом повноважень та нових облич. В зворотному випадку – хиткий муляж, що працюватиме лише на так звану владну верхівку, а не на благо держави й суспільства.

Враховуючи те, що підґрунтям державотворення є Конституція, а верховенство права – це міжнародно-правовий стандарт, наші зусилля повинні бути спрямовані на ті фундаментальні механізми, що є основоположними критеріями до розбудови демократичного суспільства. Іншими словами, висловлення суверенної волі народу, врахування багатовікової історії українського державотворення і на основі здійсненого українською нацією, усім народом права на самовизначення, забезпечення прав і свобод людини, гідних умов її життя, піклування про зміцнення громадянської злагоди на землі України, прагнення зміцнювати демократичну, соціальну, правову державу, усвідомлення відповідальності перед Богом, власною совістю, попереднім, нинішнім і майбутнім поколінням і є тими визначальними механізмами, без яких не можливо уявити наш подальший вектор руху [3, с. 61-62]. З поглибленням інтеграційних процесів, суттєвих змін зазнає не лише державний устрій, а усі інститути влади, в тому числі, конституційно-правовий корпус.

Список використаних джерел:

1. Камінська Н.В. Європейська система місцевого і регіонального самоврядування та Україна: монографія. – К.: КНТ, 2014. – 414с.
2. Ломоносов М.В. Конституційна реформа в Україні: Євроінтеграційний вибір // Європейський вектор конституційної і судової реформ: збір. робіт всеукр. конкурсу есе. – К., 2014. – С.109-114.
3. Матат А.В. Реформа чи модернізація – оптимальний варіант зміни конституції України в умовах Євроінтеграції? // Європейський вектор конституційної і судової реформ. – К., 2014. – С.60-69.
4. Огоновський О.Р. Конституційна реформа в Україні: Євроінтеграційний вимір // Європейський вектор конституційної і судової реформ. – К., 2014. – С. 37-44.
5. Попков Д.А. Втілення Євростандартів через ефективне застосування судами та органами прокуратури практики Європейського суду з прав людини // Європейський вектор конституційної і судової реформ. – К., 2014. – С. 11-21.
6. Тисяча років української суспільно-політичної думки. – У 9 т. – Т.1. – К., 2001. – С. 178-185.
7. Яворська Л.В. Конституція – для людей, не для влади // Європейський вектор конституційної і судової реформ. – К., 2014. – С. 4-11.
8. Якимчук О.В. Реформа судівництва і прокуратури в Україні: як утілити Євростандарти // Європейський вектор конституційної і судової реформ. – К., 2014. – С. 44-51.

МІЖНАРОДНО-ПРАВОВІ ГАРАНТІЇ ПРАВ ТА СВОБОД ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА В УКРАЇНІ

Зарудня О.О., студент навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: к.ю.н., доцент, професор кафедри загальноправових дисциплін ННПП НАВС Пустовіт Ж.М.

Актуальність теми полягає в тому, що протягом довгого часу була і залишається актуальною тема щодо прав та свобод людини і громадянина в різних країнах світу. Необхідною та важливою є також їхня еволюція та реалізація чинних правових норм задля поліпшення стану правової поведінки, правової культури та правосвідомості, що складають основу будь-якої демократичної держави, в якій права людини дійсно мають своє місце та беззаперечно діють. Саме держава є основою та гарантом найважливіших прав, свобод та обов'язків людини, а отже, саме ці моменти відображають реальну картину стану (економічного, духовного, соціального) розвитку людства та держави вцілому. Сьогодні особливо важливим є забезпечення та розуміння людиною справжнього змісту існуючих прав та свобод, також важливим є те, що саме вміння правильного застосування дійсно могло б істотно зменшити рівень злочинності і підвищило б рівень правової культури та правосвідомості.

Виходячи з актуальності теми, метою моєї роботи є саме розуміння, тлумачення та аналіз прав та свобод людини і громадянина в міжнародно-правовому контексті, а також